

מסכת שבת

פרק כג משנה ה

עושיו כל ארכי הפת, סכין ומידהין אותו, ובלבד שלא יוציא בו אחר. שומטין את הפר מתקפיו ומטילין אותו על החל בשביל שימתין. קושרים את הלחין, לא שיעלה, אלא שלא יוסיף. וכן קורה שנשברה, סומכין אותה בספסל או בארכות הפתה, לא שפעללה, אלא שלא תוסיף. אין מעמץין אותה הפתה בשבת, ולא בחול עם יציאת נפש. והמעמץ עם יציאת נפש,

הרי זה שופך דמים: